

Bruksela, dnia 17.9.2013
COM(2013) 618 final

2013/0304 (COD) C7-0271/13

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r.
ustanawiającą minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie
nielegalnego handlu narkotykami w odniesieniu do definicji narkotyków**

{SWD(2013) 319 final}

{SWD(2013) 320 final}

PL

PL

PL

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Kontekst ogólny

Nielegalny obrót środkami odurzającymi i nadużywanie środków odurzających stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa indywidualnych osób i społeczeństwa w UE. Mają wpływ na struktury społeczne i gospodarcze oraz obniżają jakość życia indywidualnych osób i bezpieczeństwo państw członkowskich. Chociaż wydaje się, że używanie substancji kontrolowanych na mocy konwencji OZN o środkach odurzających¹, takich jak kokaina, ekstazy lub marihuana („substancje kontrolowane”), ustabilizowało się w ostatnich latach² – jakkolwiek na wysokim poziomie – to wyzwaniem jest zajęcie się problemami związanymi z nowymi substancjami, które szybko pojawiają się na rynku.

Nowe substancje psychoaktywne, naśladujące działanie substancji kontrolowanych, często są wprowadzane na rynek jako legalne odpowiedniki substancji kontrolowanych, ponieważ same nie są objęte podobnymi środkami kontroli; substancje te mają też wiele zastosowań przemysłowych i są coraz szerzej dostępne w Unii. W latach 1997-2012 państwa członkowskie zgłosiły ok. 290 substancji; w 2012 r. średnio zgłaszano ponad jedną substancję tygodniowo. Liczba zgłaszanych substancji potroiła się w latach 2009-2012 (wzrastając z 24 do 73).

Coraz więcej osób, w szczególności ludzi młodych, używa nowych substancji psychoaktywnych. Jednak substancje te mogą powodować szkody związane ze zdrowiem i bezpieczeństwem indywidualnych osób oraz stanowić obciążenie dla społeczeństwa – podobnie jak substancje kontrolowane. Ze względu na zagrożenia, jakie stwarzają nowe substancje psychoaktywne, organy krajowe objęły je szeregiem środków ograniczających. Jednak skuteczność takich krajowych środków ograniczających jest ograniczona, gdyż substancje te mogą być swobodnie przemieszczane na rynku wewnętrznym – ok. 80 % zgłoszonych substancji wykryto w więcej niż jednym państwie członkowskim.

W przyjętym w październiku 2011 r. komunikacie Komisji „Na rzecz bardziej zdecydowanej reakcji Europy na problem narkotyków”³ nowe substancje psychoaktywne uznano za jeden z problemów wymagających zdecydowanych działań na szczeblu UE.

Decyzją Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r.⁴ ustanowiono mechanizm umożliwiający zajęcie się zagrożeniami stwarzanymi przez nowe substancje psychoaktywne, który może doprowadzić do objęcia substancji środkami kontroli i sankcjami karnymi w całej Unii. Aby skuteczniej reagować na częste pojawianie się nowych substancji psychoaktywnych i ich szybkie rozprzestrzenianie się w całej Unii, Komisja w [rozporządzeniu (UE) nr .../... w sprawie nowych substancji psychoaktywnych] zaproponowała bardziej surowe przepisy.

Aby skutecznie ograniczyć dostępność nowych szkodliwych substancji psychoaktywnych stwarzających poważne zagrożenie zdrowotne, społeczne i związane z bezpieczeństwem dla indywidualnych osób i społeczeństwa, aby powstrzymać nielegalny obrót tymi substancjami

¹ Jednolita konwencja Narodów Zjednoczonych o środkach odurzających z 1961 r. (zmieniona protokołem z 1972 r.) oraz konwencja Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r.

² Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii, Stan problemu narkotykowego w Europie – sprawozdanie roczne za 2012 r.; <http://www.emcdda.europa.eu/publications/annual-report/2012>

³ COM(2011) 689 final.

⁴ Dz.U. L 127 z 20.5.2005, s. 32.

oraz aby ograniczyć udział organizacji przestępczych w ich wytwarzaniu i dystrybucji wraz z substancjami kontrolowanymi, nowe substancje psychoaktywne należy objąć przepisami prawa karnego.

Decyzją ramową Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r.⁵ ustanowiono wspólne podejście do walki z nielegalnym obrotem środkami odurzającymi. Decyzja ta określa minimalne wspólne zasady dotyczące definicji przestępstw związanych z obrotem środkami odurzającymi oraz systemu sankcji w celu zapobiegnięcia problemom, które mogą wystąpić we współpracy organów sądowych i organów ścigania państw członkowskich ze względu na fakt, że dany czyn przestępczy lub czyny przestępcze nie są karalne jednocześnie na mocy przepisów prawa państwa wnioskującego i państwa, do którego kierowany jest wniosek. Powyższe przepisy obowiązują w odniesieniu do substancji wchodzących w zakres stosowania konwencji ONZ oraz do narkotyków syntetycznych objętych kontrolą na mocy wspólnego działania 97/396/WSiSW z dnia 16 czerwca 1997 r.⁶, ale nie w odniesieniu do nowych substancji psychoaktywnych.

Aby zoptymalizować i uprościć unijne ramy prawne obowiązujące w odniesieniu do środków odurzających, najbardziej szkodliwe nowe substancje psychoaktywne powinny zostać objęte tymi samymi przepisami prawa karnego, co substancje kontrolowane na mocy konwencji ONZ.

Należy w związku z tym rozszerzyć zakres stosowania decyzji ramowej 2004/757/WSiSW na nowe substancje psychoaktywne objęte środkami kontroli na mocy decyzji Rady 2005/387/WSiSW oraz na substancje objęte stałymi ograniczeniami rynkowymi na mocy [rozporządzenia (UE) nr .../... w sprawie nowych substancji psychoaktywnych].

Wniosek ustawodawczy dotyczący nielegalnego obrotu środkami odurzającymi był przewidziany w programie prac Komisji na 2012 r.

1.2. Podstawa i cele wniosku

Niniejszy wniosek dotyczy zmiany decyzji ramowej 2004/757/WSiSW w celu objęcia zakresem jej stosowania nowych substancji psychoaktywnych stwarzających poważne zagrożenia.

Niniejszy wniosek towarzyszy wnioskowi dotyczącemu [rozporządzenia (UE) nr .../... w sprawie nowych substancji psychoaktywnych]. Obydwa wnioski są ze sobą powiązane: nowe substancje psychoaktywne stwarzające poważne zagrożenie zdrowotne, społeczne i związane z bezpieczeństwem, które objęto stałymi ograniczeniami rynkowymi na mocy ww. rozporządzenia, objęto również przepisami prawa karnego dotyczącymi nielegalnego obrotu środkami odurzającymi określonymi w decyzji ramowej 2004/757/WSiSW.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

2.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

W ramach prac przygotowawczych nad niniejszym wnioskiem przeprowadzono szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami i ekspertami, a także internetowe konsultacje społeczne.

W ramach oceny funkcjonowania decyzji ramowej 2004/757/WSiSW i decyzji Rady 2005/387/WSiSW Komisja przeprowadziła konsultacje ze wszystkimi państwami

⁵ Dz.U. L 335 z 11.11.2004, s. 8.

⁶ Dz.U. L 167 z 25.6.1997, s. 1.

członkowskimi. Ponadto w kontekście zewnętrznych badań dotyczących nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i nowymi substancjami psychoaktywnymi Komisja zgromadziła i przeanalizowała opinie szeregu zainteresowanych stron, osób zajmujących się tymi kwestiami w praktyce i ekspertów, w tym agencji UE zaangażowanych we wdrażanie przedmiotowych instrumentów.

Komisja zorganizowała też dwa spotkania z ekspertami na temat nielegalnego obrotu środkami odurzającymi, w dniach 10 listopada 2011 r. i 29 lutego 2012 r., oraz dwa spotkania z ekspertami na temat nowych substancji psychoaktywnych, w dniach 15 grudnia 2011 r. i 1 marca 2012 r. Podczas tych spotkań eksperci akademicy i osoby zajmujące się tymi kwestiami w praktyce podkreślili znaczenie przepisów prawa karnego, które umożliwiają zwalczanie nielegalnego obrotu środkami odurzającymi oraz zajęcie się rozprzestrzenianiem nowych szkodliwych substancji psychoaktywnych. Jednocześnie podkreślili, że prawodawstwo dotyczące nowych substancji psychoaktywnych powinno być proporcjonalne i dostosowane do różnych poziomów zagrożenia, jakie substancje te stwarzają.

W 2011 r. wśród osób młodych (15-24 lata) przeprowadzono badanie Eurobarometru na temat stosunku młodzieży do narkotyków. Prawie połowa respondentów (47 %) była zdania, że ograniczenia powinny objąć jedynie te substancje, w przypadku których dowiedziono istnienie zagrożeń dla zdrowia, a 34 % uważało, że należy wprowadzić ograniczenia względem wszystkich substancji, które naśladują działanie kontrolowanych środków odurzających.

2.2. Ocena skutków

Komisja oceniła skutki niniejszego wniosku dotyczącego zmiany decyzji ramowej 2004/757/WSiSW w ocenie skutków dotyczącej nowych substancji psychoaktywnych. Analiza wykazała, że – podobnie jak w przypadku decyzji Rady 2005/387/WSiSW – nowe szkodliwe substancje psychoaktywne (stwarzające poważne zagrożenia zdrowotne, społeczne i związane z bezpieczeństwem) należy objąć przepisami prawa karnego. Uznano w związku z tym, że należy objąć je przepisami prawa karnego dotyczącymi nielegalnego obrotu środkami odurzającymi. Stanowi to część preferowanego wariantu strategicznego, który zakłada wprowadzenie zestawu stopniowanych środków ograniczających, proporcjonalnych do poziomu zagrożenia stwarzanego przez nowe substancje psychoaktywne i niepowodujących powstawania barier w legalnym handlu na rynku wewnętrznym.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Podstawą niniejszego wniosku jest art. 83 ust. 1 TFUE, który upoważnia Parlament Europejski i Radę do ustanowienia norm minimalnych odnoszących się do określania przestępstw oraz kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami, w drodze dyrektyw zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

3.2. Zasada pomocniczości, proporcjonalność i przestrzeganie praw podstawowych

UE jest w lepszej pozycji niż państwa członkowskie, by podjąć działania w celu ograniczenia dostępności nowych szkodliwych substancji psychoaktywnych dla konsumentów na rynku wewnętrznym oraz by dopilnować równocześnie, aby nie utrudniano legalnego handlu.

Wynika to z tego, że poszczególne państwa członkowskie nie są w stanie skutecznie i trwale zająć się szybkim pojawianiem się i rozprzestrzenianiem tych substancji. Nieskoordynowane działania krajowe i proliferacja rozbieżnych systemów krajowych w zakresie nowych substancji psychoaktywnych może wywołać efekt domina w innych państwach

członkowskich (przemieszczanie szkodliwych substancji) oraz powodować problemy we współpracy organów sądowych i organów ścigania.

Wniosek jest proporcjonalny i nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów, ponieważ przepisami prawa karnego obejmuje się wyłącznie te nowe substancje psychoaktywne, które budzą poważne obawy na szczeblu UE.

Niniejszy wniosek ma pośredni wpływ na niektóre prawa podstawowe i zasady zapisane w Karcie praw podstawowych UE, gdyż poszerza zakres stosowania decyzji ramowej 2004/757/WSiSW, której przepisy mają wpływ na następujące prawa podstawowe i zasady: prawo do wolności i bezpieczeństwa osobistego (art. 6), prawo własności (art. 17), prawo do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu (art. 47), domniemanie niewinności i prawo do obrony (art. 48) oraz zasadę legalności oraz proporcjonalności kar do czynów zabronionych pod groźbą kar (art. 49). Te prawa i wolności mogą podlegać ograniczeniom, ale jedynie w granicach i na warunkach określonych w art. 52 ust. 1 Karty.

3.3. Wybór instrumentu

Zgodnie z art. 83 ust. 1 TFUE dyrektywa stanowi odpowiedni instrument do zapewnienia minimalnej harmonizacji na szczeblu UE w dziedzinie nielegalnego obrotu środkami odurzającymi, pozostawiając państwom członkowskim elastyczność w zakresie wdrażania zasad, przepisów i odnośnych odstępstw na szczeblu krajowym.

3.4. Dokumenty wyjaśniające towarzyszące zgłoszeniu środków transpozycji

Państwa członkowskie są zobowiązane do powiadomienia Komisji o środkach krajowych przyjętych w celu wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie nie są zobowiązane do przedstawiania Komisji dokumentów wyjaśniających (w tym tabel korelacji) towarzyszących zgłoszeniu środków krajowych przyjętych w celu transpozycji przepisów niniejszej dyrektywy. Nie jest to konieczne ze względu na ograniczony zakres proponowanych zmian. Przedkładanie dodatkowych dokumentów wyjaśniających stanowiłoby nieuzasadnione obciążenie administracyjne dla właściwych organów państw członkowskich.

3.5. Najważniejsze przepisy

Artykuł 1 – określa zmiany wprowadzane w decyzji ramowej 2004/757/WSiSW w odniesieniu do definicji terminu „narkotyki”, w odniesieniu do przepisów dotyczących obejmowania nowych substancji psychoaktywnych stwarzających poważne zagrożenie zdrowotne, społeczne i związane z bezpieczeństwem zakresem prawa karnego oraz w odniesieniu do przeprowadzanej przez Komisję oceny realizacji decyzji ramowej i jej skutków.

Artykuł 2 – określa termin transpozycji przepisów dyrektywy do ustawodawstwa krajowego.

Artykuły 3 i 4 – dotyczą wejścia w życie i adresatów dyrektywy.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającą minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami w odniesieniu do definicji narkotyków

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 83 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającej minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami⁷ określono wspólne podejście do walki z nielegalnym obrotem środkami odurzającymi, które stwarzają zagrożenie dla zdrowia, bezpieczeństwa i jakości życia obywateli Unii, a także dla legalnej gospodarki, stabilności i bezpieczeństwa państw członkowskich. Decyzja określa minimalne wspólne zasady dotyczące definicji przestępstw związanych z obrotem środkami odurzającymi oraz systemu sankcji w celu zapobiegnięcia problemom, które mogą wystąpić we współpracy organów sądowych i organów ścigania państw członkowskich ze względu na fakt, że dany czyn przestępczy lub czyny przestępcze nie są karalne jednocześnie na mocy przepisów prawa państwa wnioskującego i państwa, do którego kierowany jest wniosek.
- (2) Decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW stosuje się do substancji objętych zakresem stosowania jednolitej konwencji Narodów Zjednoczonych o środkach odurzających z 1961 r., zmienionej protokołem z 1972 r., oraz konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r. („konwencje ONZ”) oraz do narkotyków syntetycznych objętych kontrolą w całej Unii zgodnie ze wspólnym działaniem 97/396/WSiSW z dnia 16 czerwca 1997 r. dotyczącym wymiany informacji, oceny ryzyka oraz kontroli nowych leków syntetycznych⁸, które stwarzają zagrożenie dla zdrowia publicznego porównywalne do zagrożenia stwarzanego przez substancje umieszczone w wykazie na mocy konwencji ONZ.
- (3) Decyzja ramowa 2004/757/WSiSW powinna stosować się również do substancji objętych środkami kontroli oraz sankcjami karnymi zgodnie z decyzją Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny

⁷ Dz.U. L 335 z 11.11.2004, s. 8.

⁸ Dz.U. L 167 z 25.6.1997, s. 1.

ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych⁹, które stwarzają zagrożenie dla zdrowia publicznego porównywalne do zagrożenia stwarzanego przez substancje umieszczone w wykazie na mocy konwencji ONZ.

- (4) Nowe substancje psychoaktywne, które naśladują działanie substancji umieszczonych w wykazie na mocy konwencji ONZ, pojawiają się często i szybko rozprzestrzeniają się w Unii. Jak stwierdzono w *[rozporządzeniu (UE) nr .../... w sprawie nowych substancji psychoaktywnych]*, niektóre nowe substancje psychoaktywne stwarzają poważne zagrożenia zdrowotne, społeczne i związane z bezpieczeństwem. Na mocy tego rozporządzenia można przyjąć środki zakazujące produkcji, wytwarzania, udostępniania na rynku, w tym przywozu do Unii, transportu i wywozu z Unii nowych substancji psychoaktywnych stwarzających poważne zagrożenia zdrowotne, społeczne i związane z bezpieczeństwem. Aby rzeczywiście ograniczyć dostępność nowych substancji psychoaktywnych stwarzających poważne zagrożenia dla indywidualnych osób i społeczeństwa oraz aby powstrzymać nielegalny obrót tymi substancjami w całej Unii i ograniczyć udział organizacji przestępczych, stałe ograniczenia rynkowe przyjęte na mocy tego rozporządzenia powinny zostać wsparte przepisami prawa karnego.
- (5) Nowe substancje psychoaktywne objęte stałymi ograniczeniami rynkowymi zgodnie z *[rozporządzeniem (UE) nr .../... w sprawie nowych substancji psychoaktywnych]* należy w związku z tym objąć przepisami unijnego prawa karnego dotyczącymi nielegalnego obrotu środkami odurzającymi. Pomoże to także zoptymalizować i uprościć unijne ramy prawne, ponieważ te same przepisy prawa karnego będą stosować się do substancji objętych konwencjami ONZ oraz do najbardziej szkodliwych nowych substancji psychoaktywnych. Należy w związku z tym zmienić definicję „narkotyków” w decyzji ramowej 2004/757/WSiSW.
- (6) Aby szybko reagować na powstawanie i rozprzestrzenianie się nowych szkodliwych substancji psychoaktywnych w Unii, państwa członkowskie powinny stosować przepisy decyzji ramowej 2004/757/WSiSW do nowych substancji psychoaktywnych stwarzających poważne zagrożenia zdrowotne, społeczne i związane z bezpieczeństwem w terminie dwunastu miesięcy od objęcia ich stałymi ograniczeniami rynkowymi na mocy *[rozporządzenia (UE) nr .../... w sprawie nowych substancji psychoaktywnych]*.
- (7) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie poszerzenie zakresu stosowania prawa karnego Unii obowiązującego w odniesieniu do nielegalnego obrotu środkami odurzającymi na nowe substancje psychoaktywnych stwarzające poważne zagrożenia zdrowotne, społeczne i związane z bezpieczeństwem, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające osobno, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (8) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, domniemania niewinności i prawa do obrony, zakazu ponownego sądenia lub karania w postępowaniu karnym za ten sam czyn zabroniony pod groźbą kary oraz zasad legalności oraz proporcjonalności kar do czynów zabronionych pod groźbą kary.

⁹ Dz.U. L 127 z 10.5.2005, s. 32.

- (9) [Zgodnie z art. 3 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo i Irlandia zgłosiły chęć uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy.]

LUB

- (10) [Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, i nie naruszając art. 4 tego Protokołu, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie są nią związane ani jej nie stosują.]
- (11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Dania nie bierze udziału w przyjęciu niniejszej dyrektywy i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję ramową 2004/757/WSiSW,
PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W decyzji ramowej 2004/757/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„»narkotyki« oznaczają:
- a) wszelkie substancje objęte zakresem stosowania jednolitej konwencji Narodów Zjednoczonych o środkach odurzających z 1961 r. (zmienionej protokołem z 1972 r.) oraz konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r.;
 - b) wszelkie substancje wymienione w załączniku;
 - c) wszelkie nowe substancje psychoaktywne stwarzające poważne zagrożenia zdrowotne, społeczne i związane z bezpieczeństwem objęte stałymi ograniczeniami rynkowymi na mocy [art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr .../... w sprawie nowych substancji psychoaktywnych];”;
- 2) w art. 9 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
„3. W odniesieniu do nowych substancji psychoaktywnych objętych stałymi ograniczeniami rynkowymi na mocy [art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr .../... w sprawie nowych substancji psychoaktywnych] państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do stosowania przepisów niniejszej decyzji ramowej do tych nowych substancji psychoaktywnych w terminie dwunastu miesięcy od dnia wejścia w życie stałych ograniczeń rynkowych. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.
- Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej decyzji ramowej lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

4. Do dnia [5 lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy i następnie co 5 lat] Komisja ocenia, w jakim zakresie państwa członkowskie podjęły konieczne działania w celu dostosowania się do niniejszej decyzji ramowej, oraz publikuje sprawozdanie.”;

3) dodaje się załącznik w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [dwanaście miesięcy od wejścia w życie]. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dnia [tego samego dnia co rozporządzenie (UE) nr .../... w sprawie nowych substancji psychoaktywnych].

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz substancji, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. b)

- a) p-metylotioamfetamina lub 4-metylotioamfetamina, o której mowa w decyzji Rady 1999/615/WSiSW z dnia 13 września 1999 r. określającej 4-MTA jako nowy syntetyczny narkotyk, który ma być przedmiotem środków kontroli i penalizacji¹⁰;
- b) parametoksymetyloamfetamina lub N-metylo-1-(4-metoksyfenylo)-2-aminopropan, o którym mowa w decyzji Rady 2002/188/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącej środków kontroli i sankcji karnych w odniesieniu do nowego syntetycznego narkotyku PMMA¹¹;
- c) 2,5-dimetoksy-4-jodofenetyloamina, 2,5-dimetoksy-4-etylotiofenetyloamina, 2,5-dimetoksy-4-(n)-propylotiofenetyloamina i 2,4,5-trimetoksyamfetamina, o których mowa w decyzji Rady 2003/847/WSiSW z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącej środków kontroli i sankcji karnych w odniesieniu do nowych syntetycznych narkotyków 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 oraz TMA-2¹²;
- d) 1-benzylopiperazyna lub 1-benzylo-1,4-diazacykloheksan lub N-benzylopiperazyna lub benzylopiperazyna, o której mowa w decyzji Rady 2008/206/WSiSW z dnia 3 marca 2008 r. dotyczącej uznania 1-benzylopiperazyny (BZP) za nową substancję psychoaktywną, którą należy objąć środkami kontroli i sankcjami karnymi¹³;
- e) 4-metylometkatynon, o którym mowa w decyzji Rady 2010/759/UE z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie poddania 4-metylometkatynonu (mefedronu) środkom kontrolnym¹⁴;
- f) 4-metyloamfetamina, o której mowa w decyzji Rady 2013/129/UE z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie poddania 4-metyloamfetaminy środkom kontroli¹⁵;
- g) 5-(2-aminopropylo)indol, o którym mowa w [decyzji Rady 2013/.../WSiSW z dnia ... w sprawie poddania 5-(2-aminopropylo)indolu środkom kontroli¹⁶].

¹⁰ Dz.U. L 244 z 16.9.1999, s. 1.

¹¹ Dz.U. L 63 z 6.3.2002, s. 14.

¹² Dz.U. L 321 z 6.12.2003, s. 64.

¹³ Dz.U. L 63 z 7.3.2008, s. 45.

¹⁴ Dz.U. L 322 z 8.12.2010, s. 44.

¹⁵ Dz.U. L 72 z 15.3.2013, s. 11.

¹⁶ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].